

Lovtidende A

2024

Udgivet den 25. juni 2024

20. juni 2024.

Nr. 774.

Bekendtgørelse om fastsættelse af supplerende bestemmelser for anvendelse af visse dele af Rådets forordning (EU) 2022/2577 om en ramme for fremskyndelse af udbredelsen af vedvarende energi og Rådets forordning (EU) 2024/223 om ændring af EU-forordning 2022/2577¹⁾

I medfør af § 3, stk. 4 og 5, i lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 132 af 6. februar 2024, som ændret ved lov nr. 671 af 11. juni 2024 og lov nr. 673 af 11. juni 2024, og efter forhandling med miljøministeren, fastsættes efter bemyndigelse i henhold til § 3, stk. 1, nr. 4, i bekendtgørelse nr. 1366 af 28. september 2022 om Energi-styrelsens opgaver og beføjelser:

Anvendelsesområde

§ 1. Denne bekendtgørelse fastsætter bestemmelser om anvendelse af artikel 1, 3. pkt., artikel 3a og artikel 6 i Rådets forordning (EU) 2022/2577 om en ramme for fremskyndelse af udbredelsen af vedvarende energi og Rådets forordning (EU) 2024/223 om ændring af forordning (EU) 2022/2577 (nødforordningen).

§ 2. Bekendtgørelsen finder anvendelse på alle tilladelsesprocesser for produktion af energi fra vedvarende energikilder, der har en startdato inden for forordningens anvendelsesperiode.

Stk. 2. Bekendtgørelsen finder ligeledes anvendelse på igangværende tilladelsesprocesser, der ikke har ført til endelig afgørelse inden den 30. december 2022, hvis følgende to betingelser er opfyldt:

- 1) det forkorter tilladelsesprocessen, og
- 2) tredjeparters allerede eksisterende juridiske rettigheder bevares.

§ 3. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- 1) Særligt område for vedvarende energi: Et område, der gennem kommune- eller lokalplan, landsplandirektiv eller havplan, er udlagt til vedvarende energianlæg og hvor der er foretaget en strategisk miljøvurdering i henhold til miljøvurderingslovens § 8.

- 2) Særligt netområde for tilhørende netinfrastruktur: Et område, der gennem kommune- eller lokalplan, landsplandirektiv eller havplan, er udlagt til tilhørende netinfrastruktur, som er nødvendig for at integrere vedvarende energi i elektricitetssystemet, og hvor der er foretaget en strategisk miljøvurdering i henhold til miljøvurderingslovens § 8.
- 3) Kompetent myndighed: VVM-myndighed som defineret i bekendtgørelse om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter.

Fravær af alternative eller tilfredsstillende løsninger

§ 4. Når det med henblik på de i stk. 4 nævnte regler vurderes, om der ikke findes noget tilfredsstillende alternativ til et projekt vedrørende et anlæg eller en installation til produktion af energi fra vedvarende energikilder og projektets tilslutning til nettet, skal denne betingelse anses for opfyldt, hvis der ikke findes en tilfredsstillende alternativ løsning, der kan opfylde det samme mål som det pågældende projekt, navnlig hvad angår udvikling af samme kapacitet inden for vedvarende energi ved hjælp af samme teknologi til vedvarende energi, inden for samme eller lignende tidshorisont, og uden at det medfører væsentligt højere omkostninger.

Stk. 2. Når det med henblik på de i stk. 4, nævnte regler vurderes, om der ikke findes noget tilfredsstillende alternativ til et netinfrastrukturprojekt, som er nødvendigt for at integrere vedvarende energikilder i elektricitetssystemet, skal denne betingelse anses for opfyldt, hvis der ikke findes nogen tilfredsstillende alternativ løsning, der kan opfylde det samme mål som det pågældende projekt inden for samme eller lignende tidshorisont, og uden at det medfører væsentligt højere omkostninger.

Stk. 3. Når der gennemføres kompensationsforanstaltninger for et projekt vedrørende et anlæg eller en installation

¹⁾ I bekendtgørelsen er der medtaget visse bestemmelser fra Rådets forordning (EU) 2022/2577 af 22. december 2022 om en ramme for fremskyndelse af udbredelsen af vedvarende energi, EU-Tidende 2022, nr. L 335, side 36-44, samt Rådets forordning (EU) 2024/223 om en ændring af Rådets forordning (EU) 2022/2577 om en ramme for fremskyndelse af udbredelsen af vedvarende energi, EU-Tidende L af 10.01.2024. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i bekendtgørelsen er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

til produktion af energi fra vedvarende energikilder og den tilhørende netinfrastruktur, der er nødvendig for at integrere vedvarende energikilder i elektricitetssystemet, jf. de i stk. 5, nævnte regler, skal den kompetente myndighed tillade, at sådanne kompensationsforanstaltninger gennemføres sideløbende med gennemførelsen af projektet, medmindre der er klare beviser for, at et specifikt projekt uopretteligt vil påvirke de økologiske processer, der er afgørende for at opretholde lokalitetens struktur og funktioner, og vil bringe den globale sammenhæng i Natura 2000-nettet i fare, inden kompensationsforanstaltningerne er indført. Den kompetente myndighed kan tillade, at disse kompensationsforanstaltninger tilpasses over tid, afhængigt af om de betydelige negative virkninger forventes at opstå på kort, mellemlang eller lang sigt.

Stk. 4. De regler, der i forhold til vurderingen om tilfredsstillende alternativer efter stk. 1 og 2, er relevante, jf. artikel 6, stk. 4, og artikel 16, stk. 1, i Rådets direktiv (EØF) 92/43 (habitatdirektivet), artikel 4, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) 2000/60 (vandrammedirektivet) og artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) 2009/147 (fuglebeskyttelsesdirektivet), jf. nødforordningens artikel 3a, stk. 1 og 2, er:

- 1) § 9, stk. 1, og § 11, stk. 1, i bekendtgørelse om administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter.
- 2) § 6, stk. 1 og 2, og § 8 i bekendtgørelse om administration af planloven i forbindelse med internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter.
- 3) § 65, stk. 3, 1. pkt., i lov om naturbeskyttelse.
- 4) § 6, stk. 1, og § 8, stk. 1, 1. pkt., i bekendtgørelse om administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter for så vidt angår kystbeskyttelsesforanstaltninger samt etablering og udvidelse af visse anlæg på søterritoriet.
- 5) § 46, stk. 2, i lov om jagt og vildtforvaltning.
- 6) § 9, stk. 1, i bekendtgørelse om fredning af visse dyre- og plantearter og pleje af tilskadekommet vildt.
- 7) § 4, stk. 2, nr. 3, i bekendtgørelse om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster.
- 8) § 7, stk. 2, nr. 3, i bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter.
- 9) § 3 og § 6 i bekendtgørelse om administration af internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttelse af visse arter vedrørende projekter om etablering m.v. af elproduktionsanlæg og elforsyningsnet på havet.

Stk. 5. De regler, der i forhold til vurderingen efter stk. 3 om kompensationsforanstaltninger, er relevante, jf. artikel 6, stk. 4, i Rådets direktiv (EØF) 92/43 (habitatdirektivet), jf. nødforordningens artikel 3a, stk. 3, er:

- 1) § 9, stk. 3, i bekendtgørelse om administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter.
- 2) § 6, stk. 3 og 4, i bekendtgørelse om administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter for så vidt angår kystbeskyttelsesforanstaltninger samt etablering og udvidelse af visse anlæg på søterritoriet.

- 3) § 6, stk. 3, i bekendtgørelse om administration af planloven i forbindelse med internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter.
- 4) § 3, stk. 3, i bekendtgørelse om administration af internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttelse af visse arter vedrørende projekter om etablering m.v. af elproduktionsanlæg og elforsyningsnet på havet.

Fremskyndelse af tilladelsesprocessen for projekter om vedvarende energi og for tilhørende netinfrastruktur, som er nødvendig for at integrere vedvarende energi i systemet

§ 5. Inden for et særligt område til vedvarende energi eller et særligt netområde for tilhørende netinfrastruktur, jf. § 3, stk. 1, nr. 1 og 2, kan en opstiller anmode den kompetente myndighed, jf. § 3, stk. 1, nr. 3, om at vurdere, om et konkret projekt for vedvarende energi, et energilagingsprojekt eller et elnetprojekt, der er nødvendigt for at integrere vedvarende energi i elektricitetssystemet, kan undtages fra miljøkonsekvensvurdering efter miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, og fra artsbeskyttelsesvurderinger efter følgende regler:

- 1) § 10, stk. 1, nr. 1, i bekendtgørelse om administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter.
- 2) § 29 a i lov om naturbeskyttelse.
- 3) § 7, stk. 1, nr. 1, i bekendtgørelse om administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter for så vidt angår kystbeskyttelsesforanstaltninger samt etablering og udvidelse af visse anlæg på søterritoriet.
- 4) § 6 a, stk. 1 og 2, og § 7 i lov om jagt og vildtforvaltning.
- 5) §§ 4-7 og § 10, stk. 1, i bekendtgørelse om fredning af visse dyre- og plantearter og pleje af tilskadekommet vildt.
- 6) § 2 i bekendtgørelse om æg fra vilde fugle og registrering af ægsamlinger.
- 7) § 4 og § 5 i bekendtgørelse om administration af internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttelse af visse arter vedrørende projekter om etablering m.v. af elproduktionsanlæg og elforsyningsnet på havet.

Stk. 2. Opstillerens anmodning om at anvende stk. 1 skal indeholde oplysninger om det konkrete projekt, herunder fysiske karakteristika, placering og eventuelle påtænkte foranstaltninger for at undgå indvirkninger på miljøet.

Stk. 3. Ved den kompetente myndigheds vurdering af, om stk. 1 finder anvendelse på et konkret projekt, skal det vurderes, om der på baggrund af eksisterende data kan fastsættes passende og forholdsmæssige afbødningsforanstaltninger.

Stk. 4. En kompetent myndighed kan af egen drift foreslå opstilleren, at stk. 1 finder anvendelse på et konkret projekt om et anlæg til vedvarende energi samt et energilagingsprojekt eller et elnetprojekt, der er nødvendigt for at integrere vedvarende energi i elektricitetssystemet, hvis myndigheden vurderer at projektet opfylder betingelsen i stk. 3. Opstilleren kan afslå, at stk. 1 skal finde anvendelse på det konkrete projekt, og projektet vil dermed ikke være undtaget fra krav

om miljøkonsekvensvurdering efter miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, og fra artsbeskyttelsesvurderinger efter reglerne oplistet i stk. 1, nr. 1-7, hvor dette er relevant.

Stk. 5. Ved anvendelse af stk. 1 fastsætter den kompetente myndighed hurtigst muligt passende og forholdsmæssige afbødningsforanstaltninger for det konkrete projekt for at sikre beskyttelsen af bilag IV-arter og fugle i deres naturlige udbredelsesområde, jf. artikel 12 i Rådets direktiv (EØF) 92/43 (habitatdirektivet) og artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) 2009/147 (fuglebeskyttelsesdirektivet). Sådanne foranstaltninger fastsættes på grundlag af eksisterende data. Den kompetente myndighed kan indhente yderligere eksisterende oplysninger hos opstilleren, når dette er nødvendigt for myndighedens fastsættelse af passende og forholdsmæssige afbødningsforanstaltninger.

Stk. 6. Projekter, som undtages fra krav om miljøkonsekvensvurdering og artsbeskyttelsesvurderinger, jf. stk. 1, er ikke undtaget fra øvrige krav om tilladelser, som følger af gældende ret, hvilket bl.a. kan omfatte krav om:

- 1) Byggetilladelse for projektets landanlæg, jf. byggeloven.
- 2) Etableringstilladelse for anlæg på havet, jf. VE-loven.
- 3) Attest eller dispensation vedr. luftfartsafmærkning, jf. luftfartsloven.
- 4) Tilladelse vedr. afmærkning, jf. lov om sikkerhed til søs.
- 5) Elproduktionstilladelse for anlæg på havet, jf. VE-loven.
- 6) Elproduktionstilladelse for anlæg på land, jf. lov om elforsyning.
- 7) Elproduktionsbevilling, jf. lov om elforsyning.

Stk. 7. Den kompetente myndighed træffer afgørelse om, hvorvidt stk. 1 finder anvendelse for det konkrete pro-

jekt. Denne afgørelse kan påklages af opstilleren til Energinetklagenævnet vedrørende VE-projekter på havet og netprojekter, og til Miljø- og Fødevareklagenævnet vedrørende VE-projekter på land. Klage skal være indgivet skriftligt inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt.

Repowering af kraftværker til vedvarende energi inden for særlige områder

§ 6. Tilladelsesprocessen for repowering af projekter om vedvarende energianlæg, der er beliggende i et særligt område som defineret i § 3, stk. 1, nr. 1 og 2, herunder tilladelser til opgradering af de aktiver, der er nødvendige for projekternes tilslutning til nettet, hvis repowering resulterer i en kapacitetsforøgelse, må højst vare 6 måneder, inklusive miljøkonsekvensvurderinger, hvis sådanne kræves i henhold til relevant lovgivning.

Stk. 2. Ved anvendelse af den frist, der er anført i stk. 1, medregnes følgende perioder ikke som værende inden for denne frist, medmindre de falder sammen med tilladelsesprocessens andre administrative faser:

- 1) den periode, i hvilken anlæggene, deres nettilslutninger, og med henblik på at sikre netstabilitet, -pålidelighed og -sikkerhed, den tilhørende nødvendige netinfrastruktur opføres eller får foretaget repowering, og
- 2) den periode, der medgår til de administrative faser, der er nødvendige for væsentlige opgraderinger af nettet, som kræves for at sikre netstabilitet, -pålidelighed og -sikkerhed.

Ikrafttrædelsesbestemmelse

§ 7. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2024.

Energistyrelsen, den 20. juni 2024

STIG UFFE PEDERSEN

/ kst. kontorchef
Martha Nør Kjeldsen

Bilag 1**RÅDETS FORORDNING (EU) 2022/2577 af 22. december 2022 om en ramme for fremskyndelse af udbredelsen af vedvarende energi****RÅDETS FORORDNING (EU) 2022/2577****af 22. december 2022****om en ramme for fremskyndelse af udbredelsen af vedvarende energi**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 122, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- 1) Den Russiske Føderations angrebskrig mod Ukraine og den hidtil usete reduktion af naturgasforsyningerne fra Den Russiske Føderation til medlemsstaterne truer Unionens og dens medlemsstaters forsyningssikkerhed. Samtidig har anvendelsen af gasforsyningen som våben og Den Russiske Føderations manipulation af markederne gennem forsætlige afbrydelser af gasstrømmene ført til skyhøje energipriser i Unionen, hvilket ikke blot bringer Unionens økonomi i fare, men også i alvorlig grad truer forsyningssikkerheden. En hurtig udbredelse af vedvarende energikilder (VE) kan bidrage til at afbøde virkningerne af den nuværende energikrise ved at danne et forsvar mod Ruslands handlinger. Vedvarende energi kan bidrage væsentligt til at modvirke Ruslands anvendelse af energi som våben ved at styrke Unionens forsyningssikkerhed, mindske volatiliteten på markedet og sænke energipriserne.
- 2) I de seneste måneder har Ruslands handlinger yderligere forværret situationen på markedet, navnlig ved at øge risikoen for et fuldstændigt stop for russiske gasforsyninger til Unionen i den nærmeste fremtid, en situation, som har påvirket Unionens forsyningssikkerhed. Dette øgede kraftigt energiprisernes volatilitet i Unionen, og gas- og elpriserne nåede rekordhøje niveauer i løbet af sommeren, hvilket førte til stigende detailpriser på elektricitet, som forventes fortsat gradvist at påvirke de fleste forbrugerkontrakter, hvilket i stigende grad belaster husholdninger og virksomheder. Den forværrede situation på energimarkederne har i væsentligt omfang bidraget til den generelle inflation i euroområdet og opbremsning af den økonomiske vækst i hele Unionen. Denne risiko vil bestå uanset en eventuel midlertidig nedsættelse af engrospriserne og vil være endnu mere relevant næste år, som det erkendes i Kommissionens nødforslag, der ledsager Kommissionens meddelelse af 18. oktober 2022 om nødforanstaltninger på energiområdet — fælles forberedelser, indkøb og beskyttelse af EU. Europæiske energiselskaber kan få alvorlige vanskeligheder med at fylde gaslagerfaciliteterne næste år, da det er højst sandsynligt, at Unionen vil modtage mindre eller slet ingen rørledningsgas fra Rusland i betragtning af den nuværende politiske situation. Desuden er målet for 2023 fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/1032¹⁾ at fylde 90 % af Unionens gaslagringskapaciteter i modsætning til 80 % for denne vinter. Derudover kan uforudsigelige begivenheder såsom sabotage af rørledninger og anden risiko for forstyrrelse af forsyningssikkerheden skabe yderligere pres på gasmarkederne. Endvidere er konkurrenceudsigterne for de europæiske industrier for vedvarende

energiteknologi blevet svækket af nylige politikker i andre regioner i verden, der har til formål at yde støtte til og fremskynde opskalering af hele værdikæden for vedvarende energiteknologi.

- 3) I denne sammenhæng og for at imødegå de europæiske forbrugeres og virksomheders eksponering for høje og svingende priser, der forårsager økonomiske og sociale problemer, for at gøre det nemmere at opnå den nødvendige reduktion af energiefterspørgslen ved at erstatte naturgasforsyningen med energi fra vedvarende energikilder og for at øge forsyningssikkerheden er Unionen nødt til at træffe yderligere øjeblikkelige og midlertidige foranstaltninger for at fremskynde udbredelsen af vedvarende energikilder, navnlig ved hjælp af målrettede foranstaltninger, som på kort sigt kan øge tempoet for udbredelsen af vedvarende energi i Unionen.
- 4) Disse hasteforanstaltninger er udvalgt på grund af deres art og potentiale til at bidrage til løsninger på energikrisen på kort sigt. Nærmere bestemt kan flere af foranstaltningerne i denne forordning gennemføres hurtigt af medlemsstaterne med henblik på at strømline tilladelsesprocessen for projekter om vedvarende energi og sikre en positiv fremskyndelse af udbredelsen af vedvarende energi på kort sigt uden at kræve byrdefulde ændringer af deres nationale procedurer og retssystemer. Nogle af disse foranstaltninger er af generel karakter, f.eks. indførelse af en afkræftelig formodning om, at projekter om vedvarende energi er af væsentlig samfundsinteresse med henblik på den relevante miljølovgivning, eller indførelse af præciseringer vedrørende anvendelsesområdet for visse miljødirektiver samt forenkling af rammen for tilladelsesprocessen for repowering af anlæg til vedvarende energi ved at fokusere på virkningerne af ændringer eller udvidelser i forhold til det oprindelige projekt. Andre foranstaltninger er rettet mod specifikke teknologier såsom betydeligt kortere og hurtigere udstedelse af tilladelse til solenergiudstyr på eksisterende strukturer. Disse nødforanstaltninger bør gennemføres så hurtigt som muligt og bør om nødvendigt tilpasses, så de aktuelle udfordringer kan gribes målrettet an.
- 5) Det er nødvendigt at indføre yderligere hasteforanstaltninger og målrettede foranstaltninger rettet mod bestemte teknologier og projekttyper, som har det største potentiale for hurtig udbredelse og øjeblikkelig indvirkning på målene om at mindske prisvolatiliteten og reducere efterspørgslen efter naturgas uden at begrænse den samlede energiefterspørgsel. Ud over at fremskynde tilladelsesprocesserne for solenergiudstyr på kunstige strukturer er det hensigtsmæssigt at fremme og fremskynde udbredelse af små solenergianlæg, herunder for VE-egenforbrugere, og kollektive egenforbrugere, f.eks. lokale energifællesskaber, da disse muligheder er de billigste, de lettest tilgængelige og har mindst miljømæssig eller anden type indvirkning i forbindelse med hurtig udbredelse af nye anlæg til vedvarende energi. Desuden støtter sådanne projekter direkte husstande og virksomheder, der står over for høje energipriser, og beskytter forbrugerne mod prisvolatilitet. Repowering af kraftværker til vedvarende energi er en mulighed for hurtigt at øge produktionen af vedvarende energi med den mindste indvirkning på netinfrastrukturen og miljøet, herunder i forbindelse med de teknologier til produktion af vedvarende energi, hvor tilladelsesprocedurerne typisk er længere, f.eks. vindkraft. Endelig er varmepumper et direkte vedvarende alternativ til naturgaskedler og har potentiale til at reducere naturgasefterspørgslen betydeligt i opvarmningssæsonen.
- 6) På grund af den presserende og ekstraordinære energisituation bør medlemsstaterne kunne indføre undtagelser fra visse vurderingsforpligtelser, der er fastsat i Unionens miljølovgivning, for projekter om vedvarende energi og for energilagringsprojekter og elnetprojekter, der er nødvendige for integrationen af vedvarende energi i elektricitets systemet. For at kunne indføre disse undtagelser bør to betingelser være opfyldt, nemlig at projekterne er placeret i et særligt område for vedvarende energi eller et særligt netområde, og at et sådant område har været genstand for en strategisk miljøvurde-

ring. Der bør desuden anvendes forholdsmæssige afbødningsforanstaltninger eller, hvis sådanne ikke findes, kompensationsforanstaltninger for at sikre artsbeskyttelse.

- 7) Denne forordning bør finde anvendelse på tilladelsesprocesser, der har en startdato inden for dens anvendelsesperiode. I lyset af målet med denne forordning, nødsituationen og de ekstraordinære omstændigheder for dens vedtagelse, navnlig i betragtning af at en kortsigtet fremskyndelse af udbredelsen af vedvarende energi i Unionen berettiger anvendelsen af bestemmelserne i denne forordning på udestående tilladelsesprocesser, bør medlemsstaterne have mulighed for at anvende denne forordning eller visse af dens bestemmelser på udestående tilladelsesprocesser, for hvilke den relevante myndighed ikke har truffet en endelig afgørelse, forudsat at anvendelsen af disse regler behørigt respekterer tredjeparters allerede eksisterende rettigheder og deres berettigede forventninger. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at anvendelsen af denne forordning på udestående tilladelsesprocesser er forholdsmæssig og på passende vis beskytter alle interesserede parter rettigheder og berettigede forventninger.
- 8) En af de midlertidige foranstaltninger består i at indføre en afkræftelig formodning om, at projekter om vedvarende energi er af væsentlig samfundsinteresse og tjener den offentlige sundhed og sikkerhed med henblik på den relevante EU-miljølovgivning, medmindre der er klare beviser for, at disse projekter har store negative virkninger på miljøet, som ikke kan afbødes eller kompenseres. Anlæg til vedvarende energi, herunder varmepumper og vindenergi, er afgørende for at bekæmpe klimaændringer og forurening, sænke energipriserne, mindske Unionens afhængighed af fossile brændstoffer og sikre Unionens forsyningssikkerhed. En formodning om, at anlæg til vedvarende energi, herunder varmepumper, er af væsentlig samfundsinteresse og tjener den offentlige sundhed og sikkerhed, vil, hvor det er nødvendigt, gøre det muligt for sådanne projekter med øjeblikkelig virkning at kunne drage fordel af en forenklet vurdering af bestemte undtagelser fastsat i den relevante EU-miljølovgivning. Under hensyntagen til deres særlige nationale forhold bør medlemsstaterne have mulighed for at begrænse anvendelsen af denne formodning til visse dele af deres områder eller til visse teknologier eller projekter. Medlemsstaterne kan overveje at anvende denne formodning i deres relevante nationale landskabslovgivning.
- 9) Dette afspejler den vigtige rolle, som vedvarende energi kan spille i dekarboniseringen af Unionens energisystem ved at tilbyde øjeblikkelige løsninger til erstatning af energi baseret på fossile brændstoffer og ved at afhjælpe den forværrede situation på markedet. For at fjerne flaskehalse i tilladelsesprocessen for og driften af anlæg til vedvarende energi bør opførelse og drift af anlæg til produktion af energi fra vedvarende energikilder samt udvikling af den tilknyttede netinfrastruktur prioriteres i planlægnings- og tilladelsesprocessen, når der foretages en afvejning af de retlige interesser i det enkelte tilfælde, i det mindste for projekter, der er anerkendt som værende af væsentlig samfundsinteresse. For så vidt angår artsbeskyttelse bør denne prioritering kun finde sted, såfremt og i det omfang der træffes passende artsbevarende foranstaltninger, som bidrager til opretholdelse eller genopretning af en gunstig bevaringsstatus for bestandene af den pågældende art, og der stilles tilstrækkelige finansielle ressourcer og områder til rådighed til dette formål.
- 10) Solenergi er en vedvarende energikilde, der er afgørende for at gøre en ende på Unionens afhængighed af russiske fossile brændstoffer og samtidig opnå en omstilling til en klimaneutral økonomi. Solcelleenergi, som er en af de billigste kilder til elektricitet, der er til rådighed, og solvarmeteknologi, som leverer vedvarende opvarmning til lave omkostninger pr. varmeenhed, kan udbredes hurtigt og gavner direkte borgerne og virksomhederne. I denne forbindelse og i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 18. maj 2022 med titlen »EU's strategi for solenergi« vil udvikling af en robust industriel solenergiværdikæde i Unionen blive støttet, herunder gennem alliancen for solcelleindustrien, der vil blive lanceret i slutningen af 2022. Fremskyndelse og forbedring af

tilladelses processen for projekter om vedvarende energi vil bidrage til at understøtte en udvidelse af Unionens produktions kapacitet inden for ren energiteknologi. De nuværende omstændigheder og navnlig den meget store energiprisvolatilitet kræver omgående handling for at sikre betydeligt hurtigere tilladelsesprocesser med henblik på i væsentlig grad at øge tempoet for installation af solenergiudstyr på kunstige strukturer, som generelt er mindre kompleks end installationer på jorden, og som hurtigt kan bidrage til at afbøde virkningerne af den nuværende energikrise, på betingelse af at netstabiliteten, -pålideligheden og -sikkerheden opretholdes. Sådanne installationer bør derfor nyde godt af kortere tilladelsesprocesser sammenlignet med andre projekter om vedvarende energi.

- 11) Den maksimale frist for tilladelsesprocessen for installation af solenergiudstyr og tilhørende samplacerede lager- og nettilslutninger i eksisterende eller fremtidige kunstige strukturer, der er skabt til andre formål end solenergi produktion, bør være tre måneder. Der bør også indføres en særlig undtagelse for sådanne installationer fra kravet om at foretage miljøkonsekvensvurderinger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU²⁾, da de sandsynligvis ikke vil give anledning til betænkeligheder med hensyn til konkurrerende arealanvendelser eller miljøpåvirkninger. En af de mest effektive måder, hvorpå energiforbrugerne kan nedbringe deres energiregninger og deres eksponering for prisvolatilitet, er ved at investere i små decentrale solenergianlæg og blive VE-egenforbrugere. Medlemsstaterne bør af visse begrundede hensyn have mulighed for at udelukke visse områder eller strukturer fra anvendelsesområdet for denne kortere frist og fra denne undtagelse.
- 12) Anlæg til egetforbrug, herunder for kollektive egenforbrugere, f.eks. lokale energifællesskaber, bidrager også til at reducere den samlede efterspørgsel efter naturgas, øge systemets modstandsdygtighed og nå Unionens mål for vedvarende energi. VE-egenforbrugeres installation af solenergiudstyr med en kapacitet på under 50 kW, herunder VE-egenforbrugeres anlæg, har sandsynligvis ikke væsentlige negative virkninger på miljøet eller nettet og giver ikke anledning til sikkerhedsbetænkeligheder. Desuden kræver små anlæg generelt ikke kapacitetsforøgelse ved nettilslutningspunktet. I betragtning af de umiddelbare positive virkninger af sådanne anlæg for forbrugerne og de begrænsede miljøvirkninger, som de kan medføre, er det hensigtsmæssigt yderligere at strømline den tilladelsesproces, der gælder for dem, forudsat at de ikke overstiger den eksisterende kapacitet for tilslutning til distributionsnettet, ved at indføre begrebet administrativ stiltiende accept i de relevante tilladelsesprocesser for at fremme og fremskynde udbredelsen af sådanne anlæg og kunne høste fordelene af dem på kort sigt. Medlemsstaterne bør have mulighed for at anvende en lavere tærskel end 50 kW på grund af deres interne begrænsninger, forudsat at tærsklen fortsat ligger over 10,8 kW. Under alle omstændigheder kan de relevante myndigheder eller enheder i løbet af tilladelsesprocessen på en måneds varighed give afslag på ansøgninger, der er modtaget vedrørende sådanne anlæg, af grunde, som vedrører netsikkerhed, -stabilitet og -pålidelighed, ved et behørigt begrundet svar.
- 13) Repowering af eksisterende anlæg til vedvarende energi har et betydeligt potentiale til hurtigt at øge produktionen af vedvarende energi og dermed gøre det muligt at sænke gasforbruget. Repowering gør det muligt at blive ved med at anvende lokaliteter med et betydeligt potentiale til produktion af vedvarende energi, hvilket mindsker behovet for at udpege nye lokaliteter til projekter om vedvarende energi. Repowering af et vindenergianlæg med mere effektive vindmøller muliggør, at den eksisterende kapacitet opretholdes eller forøges imens man har færre, større og mere effektive vindmøller. Repowering drager også fordel af den eksisterende nettilslutning, en sandsynligvis højere grad af offentlig accept og viden om miljøpåvirkninger.
- 14) Det anslås, at en onshore-vindkapacitet på 38 GW når slutningen af sin normale driftstid på 20 år mellem 2021 og 2025. Nedlukning af denne kapacitet i stedet for repowering vil medføre en betydelig reduktion af den nuværende installerede vedvarende energikapacitet, hvilket yderligere vil

komplilere situationen på energimarkedet. En øjeblikkelig forenkling og fremskyndelse af tilladelsesprocesser til repowering er afgørende for at opretholde og øge den vedvarende energikapacitet i Unionen. Derfor indføres der yderligere foranstaltninger ved denne forordning for at yderligere at strømline tilladelsesprocessen for repowering af projekter om vedvarende energi. Navnlig bør den maksimale frist på seks måneder, der gælder for tilladelsesprocessen for repowering af projekter om vedvarende energi, omfatte alle relevante miljøkonsekvensvurderinger. Når repowering af et anlæg til vedvarende energi eller opgradering af tilhørende netinfrastruktur, der er nødvendig for at integrere vedvarende energi i elektricitets systemet, kræver en screening eller en miljøkonsekvensvurdering, bør den desuden begrænses til en vurdering af de potentielle væsentlige virkninger af ændringen eller udvidelsen i forhold til det oprindelige projekt.

- 15) For at fremme og fremskynde repowering af eksisterende anlæg til vedvarende energi bør der omgående indføres en forenklet procedure for nettilslutning i tilfælde, hvor den pågældende repowering resulterer i en begrænset forøgelse af den samlede kapacitet i forhold til det oprindelige projekt.
- 16) Ved repowering af et solcelleanlæg kan der opnås øget effektivitet og kapacitet uden at øge det anvendte areal. Efter repowering ville anlægget således ikke have en anden indvirkning på miljøet end det oprindelige anlæg, så længe det anvendte areal ikke øges i processen, og de oprindeligt påkrævede miljømæssige afbødningsforanstaltninger fortsat overholdes.
- 17) Varmepumper er en vigtig teknologi til at producere vedvarende opvarmning og køling fra omgivelserenergi, herunder fra spildevandsrensningsanlæg, og geotermisk energi. Varmepumper gør det også muligt at anvende overskudsvarme og -kulde. En hurtig udbredelse af varmpumper, der udnytter underudnyttede vedvarende energikilder som f.eks. omgivelserenergi, geotermisk energi og overskudsvarme fra industrielle og tertiære sektorer, herunder datacentre, gør det muligt at erstatte kedler til naturgas og andre fossile brændstoffer med en løsning baseret på vedvarende energi, samtidig med at energieffektiviteten øges. Dette vil fremskynde mindskelsen af anvendelsen af gas til varmforsyning, både i bygninger og i industrien. For at fremskynde installation og anvendelse af varmpumper bør der indføres målrettede kortere tilladelsesprocesser for sådanne anlæg, herunder en forenklet procedure for tilslutning af mindre varmpumper til elnettet, hvis der ikke er nogen sikkerhedsbetænke ligheder, nettilslutningerne ikke kræver yderligere arbejde, og systemkomponenterne ikke er teknisk inkompatible, medmindre national ret ikke kræver en sådan procedure. Takket være hurtigere og lettere installation af varmpumper vil en øget anvendelse af vedvarende energi i varmesektoren, som tegner sig for næsten halvdelen af Unionens energiforbrug, bidrage til forsyningssikkerheden og til at tackle en vanskeligere markedssituation.
- 18) Ved anvendelse af fristerne for installation af solenergiudstyr, repowering af kraftværker til vedvarende energi og udbredelse af varmpumper bør den periode, i hvilken anlæggene, deres nettilslutninger og den tilhørende nødvendige netinfrastruktur opføres eller får foretaget repowering, ikke medregnes i disse frister, medmindre det falder sammen med tilladelsesprocessens andre administrative faser. Desuden bør perioden med de administrative faser, der er nødvendige for væsentlige opgraderinger af nettet, som kræves for at sikre netstabilitet, -pålidelighed og -sikkerhed, heller ikke medregnes i fristerne.
- 19) For yderligere at lette udbredelsen af vedvarende energi bør medlemsstaterne have mulighed for at bevare muligheden for yderligere at afkorte fristerne for tilladelsesprocessen.
- 20) Bestemmelserne i konventionen fra De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa (UNECE) om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (»Århuskonventionen«) vedrørende adgang til oplys-

ninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet og navnlig medlemsstaternes forpligtelser vedrørende offentlig deltagelse samt adgang til klage og domstolsprøvelse finder fortsat anvendelse.

- 21) Princippet om energisolidaritet er et almindeligt princip i EU-retten som fastslået af EU-Domstolen i dommen af 15. juli 2021 i sag C-848/19 P³⁾ Tyskland mod Polen, og det finder anvendelse på alle medlemsstaterne. Ved gennemførelse af princippet om energisolidaritet giver denne forordning mulighed for grænseoverskridende fordeling af virkningerne af en hurtigere udbredelse af projekter om vedvarende energi. Foranstaltningerne i denne forordning er rettet mod anlæg til vedvarende energi i alle medlemsstaterne og omfatter en bred vifte af projekter, herunder på eksisterende strukturer, nye installationer af solenergiudstyr og repowering af eksisterende anlæg. I betragtning af graden af integration af Unionens energimarkeder bør en øget udbredelse af vedvarende energi i en medlemsstat også give andre medlemsstater fordele i form af forsyningssikkerhed og lavere priser. Dette bør medvirke til, at elektricitet fra vedvarende energikilder strømmer på tværs af grænserne til det sted, hvor der er størst behov for den, og sikre, at elektricitet produceret for lave omkostninger fra vedvarende energikilder eksporteres til medlemsstater, hvor elproduktionen er dyrere. Desuden vil den nyinstallerede vedvarende energikapacitet i medlemsstaterne være med til at nedbringe den samlede gas efterspørgsel i Unionen.
- 22) I henhold til artikel 122, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde kan Rådet på forslag af Kommissionen og i en ånd af solidaritet mellem medlemsstaterne vedtage foranstaltninger, der er afpasset efter den økonomiske situation, navnlig hvis der opstår alvorlige forsyningsvanskeligheder med hensyn til visse produkter, især på energiområdet. I lyset af de seneste begivenheder og Ruslands seneste handlinger udgør den høje risiko for, at de russiske gasforsyninger vil blive fuldstændig indstillet, kombineret med de usikre udsigter til alternativer, en betydelig trussel om afbrydelse af energiforsyningerne, yderligere stigninger i energipriserne og deraf følgende pres på Unionens økonomi. Der er derfor behov for hasteforanstaltninger.
- 23) I betragtning af energikrisens omfang, dens sociale, økonomiske og finansielle konsekvenser og behovet for at handle hurtigst muligt bør denne forordning grundet sagens hastende karakter træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Forordningens gyldighed er begrænset til 18 måneder og indeholder en revisionsklausul, så Kommissionen kan foreslå, at gyldigheden forlænges, hvis det er nødvendigt. Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan.
- 24) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

Ved denne forordning fastsættes der midlertidige regler af hastende karakter for at fremskynde den tilladelsesproces, der gælder for produktion af energi fra vedvarende energikilder, med særligt fokus på

specifikke teknologier eller projekttyper for vedvarende energi, som på kort sigt kan øge tempoet for udbredelsen af vedvarende energi i Unionen.

Denne forordning finder anvendelse på alle tilladelsesprocesser, der har en startdato inden for dens anvendelsesperiode, og berører ikke nationale bestemmelser, der fastsætter kortere frister end dem, der er fastsat i artikel 4, 5 og 7.

Medlemsstaterne kan også anvende denne forordning på igangværende tilladelsesprocesser, som ikke har ført til en endelig afgørelse inden den 30. december 2022, forudsat at dette forkorter tilladelsesprocessen, og at tredjeparters allerede eksisterende juridiske rettigheder bevares.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning gælder definitionerne i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001⁴⁾.

Derudover forstås ved:

- 1) »tilladelsesproces«: en proces
- a) der omfatter alle relevante administrative tilladelser, som udstedes til at opføre, foretage repowering af og drive anlæg med henblik på produktion af energi fra vedvarende energikilder (VE), herunder varmepumper, samplacerede energilagringsanlæg og aktiver, der er nødvendige for deres tilslutning til nettet, herunder tilladelser til nettilslutning og miljøkonsekvensvurderinger, hvor sådanne er påkrævet, og
- b) der omfatter alle administrative faser, som begynder med den relevante myndigheds bekræftelse af modtagelsen af en fuldstændig ansøgning og slutter med den relevante myndigheds meddelelse om den endelige afgørelse om resultatet af processen
- 2) »solenergiudstyr«: udstyr, der omdanner energi fra solen til termisk eller elektrisk energi, herunder solvarme- og solcelleudstyr.

Artikel 3

Væsentlig samfundsinteresse

1. Planlægning, opførelse og drift af anlæg og installationer til produktion af energi fra vedvarende energikilder og deres tilslutning til nettet og selve det tilknyttede net og de tilknyttede lagringsaktiver formodes at være af væsentlig samfundsinteresse og tjene den offentlige sundhed og sikkerhed, når retlige interesser afvejes i det enkelte tilfælde, med henblik på artikel 6, stk. 4, og artikel 16, stk. 1, litra c), i direktiv 92/43/EØF⁵⁾, artikel 4, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF⁶⁾ og artikel 9, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF⁷⁾. Medlemsstaterne kan begrænse anvendelsen af disse bestemmelser til visse dele af deres område og til visse typer teknologi eller til projekter med bestemte tekniske karakteristika i overensstemmelse med de prioriteter, der er fastsat i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner.
2. Medlemsstaterne sikrer i det mindste for projekter, der er anerkendt som værende af væsentlig samfundsinteresse, at opførelse og drift af anlæg til produktion og installationer til produktion af energi fra vedvarende energikilder og udvikling af den tilknyttede netinfrastruktur prioriteres i planlægnings- og tilladelsesprocessen, når retlige interesser afvejes i det enkelte tilfælde. For så vidt angår artsbeskyttelse finder foregående punktum kun anvendelse, såfremt og i det omfang der træffes passende artsbevarende foranstaltninger, som bidrager til opretholdelse eller genopretning

af en gunstig bevaringsstatus for bestandene af den pågældende art, og der stilles tilstrækkelige finansielle ressourcer og områder til rådighed til dette formål.

- 4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).
- 5) Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).
- 6) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).
- 7) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

Artikel 4

Fremskyndelse af tilladelsesprocessen for installation af solenergiudstyr

1. Tilladelsesprocessen for installation af solenergiudstyr og samplacerede energilagringsaktiver, herunder bygningsin tegrede solenergianlæg og tagmonteret solenergiudstyr, i eksisterende eller fremtidige kunstige strukturer, med undtagelse af kunstige vandoverflader, må højst vare tre måneder, forudsat at hovedformålet med sådanne strukturer ikke er produktion af solenergi. Uanset artikel 4, stk. 2, i direktiv 2011/92/EU og punkt 3, litra a) og b), alene eller sammenholdt med punkt 13, litra a), i bilag II til nævnte direktiv fritages sådanne installationer af solenergiudstyr fra kravet, hvis det er relevant, om, at det skal afgøres, hvorvidt projektet skal underkastes en miljøkonsekvensvurdering, eller fra kravet om, at der skal foretages en særlig miljøkonsekvensvurdering.
2. Medlemsstaterne kan udelukke visse områder eller strukturer fra bestemmelserne i stk. 1 af hensyn til beskyttelse af kulturel eller historisk arv, af hensyn til nationale forsvarsinteresser eller af sikkerhed.
3. For så vidt angår tilladelsesprocessen vedrørende installation af solenergiudstyr med en kapacitet på 50 kW eller derunder, herunder hos VE-egenforbrugere medfører manglende svar fra de relevante myndigheder eller enheder inden for en måned efter ansøgningen, at tilladelsen betragtes som udstedt, forudsat at solenergiudstyrets kapacitet ikke overstiger den eksisterende kapacitet for tilslutningen til distributionsnettet.
4. Hvis anvendelsen af kapacitetstærsklen i denne artikels stk. 3 medfører en betydelig administrativ byrde eller begrænsninger for driften af elnettet, kan medlemsstaterne anvende en lavere tærskel, forudsat at den fortsat ligger over 10,8 kW.
5. Alle afgørelser, der træffes i forbindelse med de tilladelsesprocesser, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, offentliggøres i overensstemmelse med eksisterende forpligtelser.

Artikel 5

Repowering af kraftværker til vedvarende energi

1. Tilladelsesprocessen for repowering af anlæg, herunder tilladelser til opgradering af de aktiver, der er nødvendige for anlæggets tilslutning til nettet, hvis repowering resulterer i en kapacitetsforøgelse, må højst vare seks måneder, herunder miljøkonsekvensvurderinger, hvis miljøvurderinger kræves i henhold til relevant lovgivning.
2. Hvis repowering ikke medfører en forøgelse af kapaciteten for et kraftværk til vedvarende energi på mere end 15 %, tillades nettilslutning til transmissions- eller distributionsnettet inden for tre måneder efter ansøgning til den relevante enhed, medmindre der er begrundede sikkerhedsbetænkeligheder, eller systemkomponenterne er teknisk inkompatible, uden at dette har indvirkning på nødvendigheden af at vurdere eventuelle miljøvirkninger i henhold til denne artikels stk. 3.

3. Hvis repowering af et kraftværk til vedvarende energi eller opgradering af tilknyttet netinfrastruktur, som er nødvendig for at integrere vedvarende energikilder i elektricitetssystemet, kræver, at det afgøres, om projektet skal underkastes en miljøkonsekvensvurderingsprocedure eller en miljøkonsekvensvurdering i henhold til artikel 4 i direktiv 2011/92/EU, begrænses en sådan forudgående afgørelse og/eller miljøkonsekvensvurdering til de potentielle væsentlige virkninger af ændringen eller udvidelsen i forhold til det oprindelige projekt.
4. Hvis repowering af et solenergianlæg ikke kræver yderligere plads og er i overensstemmelse med de gældende miljømæssige afbødningsforanstaltninger, der er fastsat for det oprindelige anlæg, fritages projektet fra kravet, hvis det er relevant, om, at det skal afgøres, hvorvidt projektet skal underkastes en miljøkonsekvensvurdering i henhold til artikel 4 i direktiv 2011/92/EU.
5. Alle afgørelser, der træffes i forbindelse med de tilladelsesprocesser, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2, offentliggøres i overensstemmelse med eksisterende forpligtelser.

Artikel 6

Fremskyndelse af tilladelsesprocessen for projekter om vedvarende energi og for tilhørende netinfrastruktur, som er nødvendig for at integrere vedvarende energi i systemet

Medlemsstaterne kan undtage projekter om vedvarende energi samt energilagringsprojekter og elnetprojekter, der er nødvendige for at integrere vedvarende energi i elektricitetssystemet, fra miljøkonsekvensvurderingen i henhold til artikel 2, stk. 1, i direktiv 2011/92/EU og fra artsbeskyttelsesvurderingerne i henhold til artikel 12, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF og i henhold til artikel 5 i direktiv 2009/147/EF, forudsat at projekterne er placeret i et særligt område for vedvarende energi eller et særligt netområde for tilhørende netinfrastruktur, som er nødvendig for at integrere vedvarende energi i elektricitetssystemet, hvis medlemsstaterne har fastsat et sådant område for vedvarende energi eller netområde, og at det pågældende område har været genstand for en strategisk miljøvurdering i overensstemmelse med Europa- Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF⁸). Den kompetente myndighed sikrer, at der på grundlag af eksisterende data anvendes passende og forholdsmæssige afbødningsforanstaltninger for at sikre overholdelse af artikel 12, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF og artikel 5 i direktiv 2009/147/EF. Hvis sådanne foranstaltninger ikke findes, sikrer den kompetente myndighed, at den erhvervsdrivende betaler en økonomisk kompensation for artsbeskyttelsesprogrammer for at sikre eller forbedre de berørte arters bevaringsstatus.

Artikel 7

Fremskyndelse af udbredelsen af varmepumper

1. Tilladelsesprocessen for installation af varmepumper med en elektrisk kapacitet på under 50 MW må højst vare én måned, i tilfælde af jordvarmepumper må den højst vare tre måneder.
2. Medmindre der er begrundede sikkerhedsbetænkeligheder, nettilslutningerne kræver yderligere arbejde, eller systemkomponenterne er teknisk inkompatible, gives der tilladelse til nettilslutning til transmissions- eller distributionsnettet efter meddelelse til den relevante enhed for så vidt angår:
 - a) varmepumper med en elektrisk kapacitet på op til 12 kW og
 - b) varmepumper, der installeres af en VE-egenforbruger, med en elektrisk kapacitet på op til 50 kW, forudsat at kapaciteten for VE-egenforbrugerens anlæg til produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder udgør mindst 60 % af varmepumpens kapacitet.
3. Medlemsstaterne kan udelukke visse områder eller strukturer fra bestemmelserne i denne artikel af hensyn til beskyttelse af kulturel eller historisk arv, af hensyn til nationale forsvarsinteresser eller af sikkerhed.

4. Alle afgørelser, der træffes i forbindelse med de tilladelsesprocesser, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2, offentliggøres i overensstemmelse med eksisterende forpligtelser.

Artikel 8

Tidsplaner for tilladelsesprocessen for installation af solenergiudstyr, repowering af kraftværker til vedvarende energi og for udbredelse af varmepumper

Ved anvendelse af de frister, der er omhandlet i artikel 4, 5 og 7, medregnes følgende perioder ikke i disse frister, medmindre de falder sammen med tilladelsesprocessens andre administrative faser:

- a) den periode, i hvilken anlæggene, deres nettilslutninger, og med henblik på at sikre netstabilitet, -pålidelighed og -sikkerhed, den tilhørende nødvendige netinfrastruktur opføres eller får foretaget repowering og
- b) den periode, der medgår til de administrative faser, der er nødvendige for væsentlige opgraderinger af nettet, som kræves for at sikre netstabilitet, -pålidelighed og -sikkerhed.

Artikel 9

Evaluerings

Senest den 31. december 2023 foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning på baggrund af udviklingen i forsyningssikkerheden og energipriserne og behovet for yderligere at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi. Den forelægger Rådet en rapport om de vigtigste resultater af evalueringen. Kommissionen kan på grundlag af rapporten foreslå at forlænge denne forordnings gyldighed.

Artikel 10

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes i en periode på 18 måneder fra ikrafttrædelsen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 2022.

På Rådets vegne

M. BEK

Formand

-
- ¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/1032 af 29. juni 2022 om ændring af forordning (EU) 2017/1938 og (EF) nr. 715/2009 for så vidt angår gasoplagring (EUT L 173 af 30.6.2022, s. 17).
 - ²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).
 - ³⁾ Domstolens dom af 15. juli 2021, Tyskland mod Polen, sag C-848/19 P, ECLI:EU:C:2021:598.
 - ⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).
 - ⁵⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).
 - ⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).
 - ⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).
 - ⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30).

Bilag 2**RÅDETS FORORDNING (EU) 2024/223 af 22. december 2023 om ændring af forordning (EU) 2022/2577 om en ramme for fremskyndelse af udbredelsen af vedvarende energi****2024/223****RÅDETS FORORDNING (EU) 2024/223****af 22. december 2023****om ændring af forordning (EU) 2022/2577 om en ramme for fremskyndelse af udbredelsen af vedvarende energi**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR-

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 122, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- 1) Ved Rådets forordning (EU) 2022/2577¹⁾ er der indført hasteforanstaltninger og målrettede foranstaltninger for at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi. Udbredelsen af vedvarende energi i Unionen kan bidrage væsentligt til at afbøde virkningerne af energikrisen ved at styrke Unionens forsyningssikkerhed, mindske volatiliteten på markedet og sænke energipriserne. Eftersom langvarige og komplekse tilladelsesprocedurer udgør en væsentlig hindring for, at der kan foretages hurtige og omfattende investeringer i vedvarende energi og tilhørende infrastruktur, var det formålet med forordn (EU) 2022/2577 at indføre yderligere hasteforanstaltninger og målrettede foranstaltninger for øjeblikkeligt at fremskynde nogle af de tilladelsesprocedurer, der var glædende for bestemte teknologier til vedvarende energi og typer af projekter med det største potentiale for hurtig udbredelse, for at afbøde virkningerne af energikrisen. Forordning (EU) 2022/2577 vil finde anvendelse indtil den 30. juni 2024.
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413²⁾, som ændrer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001³⁾, trådte i kraft den 20. november 2023 og indførte ændringer af den lovgivningsmæssige ramme for regulering af vedvarende energi indtil 2030 og derefter, herunder bestemmelser, der strømliner tilladelsesprocedurerne for projekter om vedvarende energi. Nogle af de foranstaltninger, der blev indført ved forordning (EU) 2022/2577, blev ved direktiv (EU) 2023/2413 også indarbejdet i direktiv (EU) 2018/2001. Nogle af de mere ekstraordinære foranstaltninger i forordning (EU) 2022/2577 er imidlertid ikke afspejlet i direktiv (EU) 2023/2413, hvilket betyder, at den ekstraordinære og midlertidige karakter af disse foranstaltninger afgrænses. I stedet er der ved nævnte direktiv med henblik på at fremskynde tilladelsesprocedurerne indført en stabil og langsigtet permanent ordning, som fastsætter særlige trin og procedurer, der kræver en længere gennemførelsestid. Medlemsstaterne skal gennemføre direktiv (EU) 2023/2413 i deres nationale ret senest den 21. maj 2025 med undtagelse af visse bestemmelser vedrørende tilladelsesprocedurerne, der har en tidligere gennemførelsesdato, dvs. den 1. juli 2024, som falder umiddelbart efter udløbsdatoen for forordning (EU) 2022/2577. Efter gennemførelsen af direktiv (EU) 2023/2413 vil de bestemmelser

om strømlining af tilladelsesprocedurerne, der indføres ved nævnte direktiv, komme projekter om vedvarende energi til gode.

- 3) I henhold til forordning (EU) 2022/2577 foretog Kommissionen senest den 31. december 2023 en evaluering af nævnte forordning på baggrund af udviklingen i forsyningssikkerheden og energipriserne og behovet for yderligere at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi og forelagde Rådet en rapport om de vigtigste resultater af denne evaluering. Kommissionen har på grundlag af denne evaluering foreslået, at gyldighedsperioden for visse bestemmelser i nævnte forordning forlænges.
- 4) I sin rapport af 28. november 2023 om evalueringen af Rådets forordning (EU) 2022/2577 af 22. december 2022 om en ramme for fremskyndelse af udbredelsen af vedvarende energi fandt Kommissionen, at betingelserne for en forlængelse af gyldigheden af forordning (EU) 2022/2577 var opfyldt, og den foreslog at forlænge udvalgte foranstaltninger, der har det største potentiale for at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi og er forskellige fra foranstaltningerne i direktiv (EU) 2018/2001 og ser ud til at medføre en betydelig fremskyndelse af tilladelses processen for vedvarende energi og for tilhørende netinfrastrukturprojekter, eller som har et betydeligt potentiale til at gøre det. Det forhold, at der ved direktiv (EU) 2023/2413 er indført visse bestemmelser for at strømline tilladelses procedurerne for projekter om vedvarende energi i direktiv (EU) 2018/2001, herunder regler om de samme eller lignende aspekter som dem, der er omfattet af forordning (EU) 2022/2577, blev taget i betragtning. Det blev også taget i betragtning, at de tilladelsesregler, der er indført ved direktiv (EU) 2023/2413, med undtagelse af dem, der vedrører områder til fremskyndelse af vedvarende energi i henhold til nævnte direktivs artikel 15c og 16a, skal være gennemført senest den 1. juli 2024, umiddelbart efter udløbsdatoen for forordning (EU) 2022/2577.
- 5) Siden forordning (EU) 2022/2577 trådte i kraft, er beredskabsniveauet på elektricitetsmarkedet og Unionens forsyningssikkerhed blevet forbedret. Der er dog fortsat alvorlige risici med hensyn til Unionens energiforsynings sikkerhed. Den globale situation på gasmarkedet er fortsat meget stram. Gaspriserne er fortsat betydeligt højere end for krisen med uundgåelige konsekvenser for EU-borgernes købekraft og EU-virksomhedernes konkurrenceevne. Dette forværres af stærk markedsvolatilitet, der bl.a. hænger sammen med de spændte geopolitiske omstændigheder. De nylige episoder med betydelig volatilitet i sommeren og efteråret 2023, hvor priserne steg med over 50 % inden for nogle få uger, forårsaget af begivenheder som strejken på australske faciliteter for flydende naturgas (LNG), krisen i Mellemøsten eller afbrydelsen af Balticconnector viser, at markederne stadig er skrøbelige og sårbare over for selv relativt små chok i efterspørgslen og udbuddet. Under sådanne omstændigheder kan frygten for knaphed som følge af selv en isoleret hændelse udløse negative systemiske reaktioner i hele Unionen med alvorlige konsekvenser for energipriserne. På grund af det betydelige fald i importen af russisk rørledningsgas i det seneste år er tilgængeligheden af gasforsyninger til Unionen betydeligt reduceret i forhold til niveauerne for krisen. Med den nuværende import af rørledningsgas forventes Unionen kun at modtage omkring 20 mia. kubikmeter (mia. m³) russisk gas - omkring 110 mia. ml mindre end i 2021. Der er derfor fortsat en alvorlig risiko for, at der vil opstå gasmangel i Unionen.
- 6) De globale gasmarkeder er fortsat meget stramme, og de forventes at forblive stramme i en vis periode. Som Det Internationale Energiagentur (IEA) har bemærket i sin midtvejsgasrapport for 2023 steg den globale LNG-forsyning kun i et beskedent omfang i 2022 (med 4 %) og i 2023 (med 3 %). I sin World Energy Outlook for 2023 forventer IEA, at markedsbalancen fortsat vil være usikker i den nærmeste fremtid, selv om det er planen at tage ny LNG kapacitet i brug fra og med 2025.
- 7) Sådanne alvorlige vanskeligheder forværres af en række yderligere risici, herunder et opsving i den asiatiske LNG efterspørgsel, hvilket kan reducere tilgængeligheden af gas på det globale gasmarked,

en kold vinter, hvilket kan føre til en stigning i gas efterspørgslen på op til 30 mia. m³, ekstreme vejrforhold, der potentielt kan påvirke vandkraft lagringen og atomkraftproduktionen på grund af lave vandstande, hvilket ville føre til en efterfølgende stigning i efterspørgslen efter gasfyret elproduktion, yderligere afbrydelser af kritisk infrastruktur, som f.eks. sabotagehandlinger mod Nord Stream-rørledningerne i september 2022 eller afbrydelsen af Balticconnector-rørledningen i oktober 2023, samt en forværring af det geopolitiske miljø, navnlig i lande og regioner, der er relevante for Unionens energiforsyningssikkerhed, såsom Ukraine, Aserbajdsjan og Mellemøsten.

- 8) I betragtning af den nuværende stramme balance mellem udbud og efterspørgsel kan selv en mindre afbrydelse af energiforsyningen få vidtrækkende konsekvenser for gas- og elpriserne og medføre alvorlig og varig skade for den europæiske økonomi, hvorved dens konkurrenceevne påvirkes, og også medføre varig skade for Unionsborgerne. Den aktuelle krise eksponerer derfor hele Unionen for risici for energimangel og høje energipriser.
- 9) En fremskyndet udbredelse af vedvarende energi spillede en afgørende rolle i Unionens strategi for at afhjælpe energikrisen og har været medvirkende til at øge forsyningssikkerheden og beskytte forbrugere mod prisvolatilitet ved at reducere Unionens samlede gas efterspørgsel. I sin markedsopdatering om vedvarende energi (Renewable Energy Market Update) af juni 2023 med titlen »How much money are European consumers saving thanks to renewables?« anslog IEA, at de gennemsnitlige engrospriser på elektricitet ville have været 8 % højere på alle europæiske markeder i 2022 uden den yderligere installerede kapacitet inden for vedvarende energi. I 2022 erstattede en højere produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder ca. 107 TWh elproduktion baseret på fossile brændstoffer, som svarer til ca. 10 mia. ml gas og har ført til anslåede besparelser på mere end 10 mia. EUR.
- 10) Selv om forordning (EU) 2022/2577 kun har været i kraft i en begrænset periode, har den ifølge Kommissionens rapport bidraget positivt til at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi i Unionen, navnlig ved at strømline de procedurer, der gælder for bestemte tilladelsesprocesser, og ved at øge den politiske bevidsthed om betydningen af at fremskynde tilladelsesprocessen for vedvarende energi. Selv om de fleste af nævnte forordnings virkninger først bliver synlige i de kommende måneder, tyder de første tilgængelige data om produktion og udbredelse af vedvarende energi samt om tilladelsesprocessen for vedvarende energi og tilhørende infrastrukturprojekter for perioden efter ikrafttrædelsen af forordning (EU) 2022/2577 på en fremskyndet udbredelse, i det mindste i nogle medlemsstater. Ifølge Eurostat var produktionen af vedvarende energi i Unionen rekordhøj i første halvdel af 2023, hvor den erstattede yderligere mængder gas. Kommissionens rapport fremhæver også den positive udvikling i form af øget udbredelse af vedvarende energi i månederne efter ikrafttrædelsen af forordning (EU) 2022/2577. Ifølge de første foreliggende industridata installerede Unionen i løbet af tre kvartaler i 2023 mere solcellekapacitet end i hele 2022. Vindkapaciteten steg også betydeligt i flere medlemsstater. De data, der er samlet i Kommissionens rapport, viser også, at flere medlemsstater har oplevet en tocifret stigning i antallet af tilladelser, der er udstedt til projekter om vedvarende energi, siden forordning (EU) 2022/2577 trådte i kraft. Desuden drager projekter vedrørende net, der er vigtige for at øge udbredelsen af vedvarende energi og er nået op på en samlet længde på over 2 000 km, også fordel af en fremskyndet tilladelsesproces i mindst én medlemsstat.
- 11) Da energiforsyningen og -priserne stadig er udsat for risici, vil der i en vis periode efter udgangen af juni 2024 fortsat være behov for, at vedvarende energi udbredes i et hurtigere tempo, så den resterende russiske gasimport kan udfases. Der er ingen tvivl om, at en højere andel af energi fra vedvarende energikilder vil styrke Unionens modstandsdygtighed yderligere. Dertil kommer, at jo hurtigere udbredelsen af vedvarende energi sker, jo større vil den positive indvirkning på Unionens modstandsdygtighed, energiforsyningssikkerhed, energipriser og uafhængighed af russisk fossilt brændstof være.

- 12) På grund af den presserende og stadig ustabile energisituation, som Unionen står over for, er det nødvendigt at forlænge anvendelsen af visse bestemmelser i forordning (EU) 2022/2577, nemlig de bestemmelser, der har vist det største potentiale for en øjeblikkelig fremskyndelse af udbredelsen af vedvarende energi, og som er forskellige fra de foranstaltninger, der er indarbejdet i direktiv (EU) 2018/2001, så det sikres, at forlængelsen af anvendelsen af forordning (EU) 2022/2577 ikke overlapper nævnte direktiv. Disse foranstaltninger omfatter desuden passende garantier for at sikre miljøbeskyttelse i form af særlige betingelser for deres anvendelse. Foranstaltninger indarbejdet i direktiv (EU) 2018/2001 finder anvendelse parallelt med nærværende forordning og supplerer den med yderligere hasteforanstaltninger i en begrænset periode. Hvis anvendelsen af forordning (EU) 2022/2577 ikke forlænges, vil det skabe risiko for, at tempoet i udstedelsen af tilladelser og udbredelsen af vedvarende energi og tilhørende infrastruktur bremses, navnlig i medlemsstater, der har gjort omfattende brug af nævnte forordning. For eksempel kan installationen af vindenergianlæg på land med en kapacitet på ca. 41 GW ifølge Tyskland blive forsinket og tage omkring to år længere eller i nogle tilfælde helt blive afbrudt, hvis anvendelsen af forordning (EU) 2022/2577, navnlig med hensyn til fremskyndelse af tilladelsesprocessen for projekter om vedvarende energi og for tilhørende netinfrastruktur, som er nødvendig for at integrere vedvarende energi i elektricitetssystemet, ikke forlænges. Ligeledes anslås det, at tilladelsesprocessen vedrørende en række planlagte store transmissionsnetprojekter med en samlet længde på tusinder af kilometer vil vare et til tre år længere.
- 13) En af de midlertidige foranstaltninger, der blev indført ved forordning (EU) 2022/25 77, og som har udvist positive virkninger og har et betydeligt fremskyndelsespotentiale i fremtiden, er bestemmelsen i artikel 3, stk. 1, om en afkræftelig formodning om, at projekter om vedvarende energi er af væsentlig samfundsinteresse og tjener den offentlige sundhed og sikkerhed, jf. bestemte undtagelsesbestemmelser i den relevante EU-miljølovgivning, medmindre der er klare beviser for, at sådanne projekter har store negative virkninger på miljøet, som ikke kan afbødes eller kompenseres. I artikel 16f i direktiv (EU) 2018/2001 indførtes en afkræftelig formodning om, at projekter om vedvarende energi er af væsentlig samfundsmæssig interesse og tjener den offentlige sundhed og sikkerhed, med næsten samme ordlyd som ordlyden i artikel 3, stk. 1, i forordning (EU) 2022/2577. Det er derfor ikke nødvendigt at forlænge anvendelsen af artikel 3, stk. 1, i forordning (EU) 2022/2577, da en sådan afkræftelig formodning finder anvendelse i henhold til artikel 16f i direktiv (EU) 2018/2001.
- 14) Artikel 3, stk. 2, i forordning (EU) 2022/2577 kræver imidlertid, at projekter, der er anerkendt som værende af væsentlig samfundsinteresse, skal prioriteres, når der i de enkelte tilfælde kræves en afvejning af retlige interesser, og når disse projekter indfører yderligere krav om kompenserende foranstaltninger med henblik på artsbeskyttelse. Der er ikke medtaget en tilsvarende bestemmelse i direktiv (EU) 2018/2001. Artikel 3, stk. 2, første punktum, i forordning (EU) 2022/2577 har potentiale til, i den aktuelle presserende og stadig ustabile energisituation på energimarkedet, som Unionen står over for, yderligere at fremskynde projekter om vedvarende energi, da det kræves, at medlemsstaterne fremmer disse projekter om vedvarende energi ved at prioritere dem, når de afvejer forskellige modstridende interesser, der rækker ud over miljøspørgsmål i forbindelse med medlemsstaternes planlægning og tilladelsesprocessen. Kommissionens rapport har vist værdien af artikel 3, stk. 2, første punktum, i forordning (EU) 2022/2577, som anerkender, at den relative betydning af udbredelsen af vedvarende energi i den nuværende vanskelige energipolitiske kontekst rækker ud over ud over de særlige mål for de undtagelser i de direktiver, der henvises til i artikel 3, stk. 1, i forordning (EU) 2022/2577. På baggrund af den særligt alvorlige situation i energiforsyningen, som Unionen i øjeblikket står over for, bør anvendelsen af artikel 3, stk. 2, i forordning (EU) 2022/2577 forlænges, så den afgørende rolle, som anlæg til vedvarende energi spiller i indsatsen for at bekæmpe klimaændringer og forurening, nedbringe energipriserne, mindske Unionens

afhængighed af fossile brændstoffer og garantere Unionens forsyningssikkerhed, anerkendes på passende vis, når tilladelsesmyndigheder eller nationale domstole afvejer retlige interesser. Samtidig er det også hensigtsmæssigt at bevare den miljøbeskyttelse foranstaltning, i henhold til hvilken der for projekter, som anerkendes som værende af væsentlig samfundsinteresse, vedtages passende artsbevarende foranstaltninger, der understøttes af tilstrækkelige finansielle ressourcer.

- 15) Som det fremgår af Kommissionens rapport, er der udfordringer forbundet med anvendelsen af en anden betingelse for anvendelse af bestemte undtagelser, der er fastsat i Unionens miljølovgivning, nemlig kravet med hensyn til manglen på andre alternative løsninger. Disse udfordringer begrænser den praktiske nytte af den afkræftelige formodning om, at projekter om vedvarende energi, deres tilslutning til nettet, selve det tilhørende net og de tilhørende lagringsaktiver er af væsentlig samfundsinteresse, fordi det er en betydelig hindring at bevise, at et projekt ikke kan gennemføres andre steder, hvis et helt lands område skal tages i betragtning, og i endnu højere grad hvis andre teknologier til vedvarende energi skal tages i betragtning. For at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi, dens tilslutning til nettet og etableringen af den netinfrastruktur, der er nødvendig for at integrere vedvarende energi i elektricitetssystemet, hvilket fastsættes som et centralt mål i Kommissionens meddelelse af 28. november 2023 med titlen »Grids, the missing link - An EU Action Plan for Grids«, bør det derfor med henblik på denne forordning præciseres, hvordan betingelserne for anvendelse af specifikke undtagelser, der er fastsat i Unionens miljølovgivning, kan opfyldes, for så vidt angår anvendelsesområdet for de relevante betingelser, der skal tages i betragtning. Navnlig er det med henblik på den relevante EU-miljølovgivning i forbindelse med de vurderinger fra sag til sag, der er nødvendige for at fastslå, om der findes en tilfredsstillende alternativ løsning til det specifikke projekt om vedvarende energi eller netinfrastrukturprojekt, der er nødvendig for at integrere vedvarende energi i elektricitetssystemet, nødvendigt at præcisere, at området for vurderingen af alternative løsninger kan omfatte løsninger, der sikrer opfyldelsen af de samme mål som det pågældende projekt, inden for samme eller lignende tidshorisont, og uden at det medfører væsentligt højere omkostninger. Når medlemsstaterne sammenligner tidshorisonten for og omkostningerne ved de alternative løsninger, bør de tage i betragtning, at vedvarende energi og den netinfrastruktur, der er nødvendig for at integrere vedvarende energi i elektricitetssystemet, skal udbredes på en fremskyndet og omkostningseffektiv måde i overensstemmelse med de prioriterede mål i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner og ajourføringer heraf, som de har forelagt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999⁴⁾, og inden for tidsplanen for gennemførelsen af disse prioriteter. En sådan midlertidig præcisering er berettiget i lyset af den nuværende situation på energimarkederne med henblik på at lette udbredelsen af anlæg til vedvarende energi og den tilhørende netinfrastruktur, og således anerkende deres rolle i bekæmpelsen af klimaændringer og forurening, nedbringelsen af energipriserne, mindske af Unionens afhængighed af fossile brændstoffer og sikringen af Unionens forsyningssikkerhed.
- 16) Når medlemsstaterne anvender den relevante fravigelse i Rådets direktiv 92/43/EØF⁵⁾, står de over for yderligere udfordringer med hensyn til kravet om at vedtage kompensationsforanstaltninger vedrørende anlægget eller installationen til produktion af energi fra vedvarende energikilder eller den tilhørende netinfrastruktur, der er nødvendig for at integrere vedvarende energikilder i elektricitetssystemet. Sådanne yderligere udfordringer kan medføre betydelige forsinkelser. For at fremskynde sådanne projekter og samtidig bevare et højt miljøbeskyttelsesniveau bør det derfor med henblik på denne forordning præciseres, at kompensationsforanstaltningerne kan gennemføres sideløbende med gennemførelsen af projektet på strenge betingelser. Følgende betingelser, nemlig at de økologiske processer, der er afgørende for at opretholde lokalitetens struktur og funktioner, ikke påvirkes uopretteligt, for kompensationsforanstaltningerne er indført, og at den globale sammenhæng i Natura 2000-nettet ikke bringes i fare, sikrer, at lokalitetens miljømæssige integritet bevares, og at der sikres

et højt beskyttelsesniveau for Natura 2000-lokaliteterne. En sådan midlertidig præcisering er berettiget i lyset af den nuværende situation på energimarkederne med henblik på at lette udbredelsen af anlæg eller installationer til produktion af energi fra vedvarende energikilder og den tilhørende netinfrastruktur.

- 17) Endnu en bestemmelse, der kan øge tempoet i udbredelsen af vedvarende energi betydeligt, findes i artikel 5, stk. 1, i forordning (EU) 2022/2577. Nævnte artikel fastsætter, at tilladelsesprocessen for repowering af eksisterende anlæg til vedvarende energi højst må vare seks måneder. Repowering af eksisterende anlæg til vedvarende energi rummer et betydeligt potentiale til hurtigt at øge produktionen af vedvarende energi og dermed gøre det muligt at sænke gasforbruget. Repowering gør det muligt at blive ved med at anvende lokaliteter med et betydeligt potentiale til produktion af vedvarende energi, hvilket mindsker behovet for at udpege nye lokaliteter til projekter om vedvarende energi. Repowering af et vindenergianlæg med mere effektive vindmøller betyder normalt, at den eksisterende kapacitet kan opretholdes eller forøges med færre, større og mere effektive vindmøller. Repowering indebærer også fordele i form af den eksisterende nettilslutning, sandsynligheden for en højere grad af offentlig accept og eksisterende viden om miljøpåvirkningerne.
- 18) Kommissionen konstaterede i sin evaluering i henhold til forordning (EU) 2022/2577, at der er mulighed for yderligere at strømline tilladelsesprocessen for repowering af projekter om vedvarende energi, navnlig i de medlemsstater, der har et større potentiale for repowering. Ved direktiv (EU) 2023/2413 indføres der flere bestemmelser i denne henseende i direktiv (EU) 2018/2001, herunder maksimumsfrister for udstedelse af tilladelser. Ved artikel 16b i direktiv (EU) 2018/2001 indføres en frist på højst et år for repowering af projekter om vedvarende energi, der er beliggende uden for områder til fremskyndelse af vedvarende energi, mens artikel 16a i nævnte direktiv fastsætter en frist på seks måneder for projekter om vedvarende energi, der er beliggende i områder til fremskyndelse af vedvarende energi. Gennemførelsesfristen for udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende energi er 27 måneder efter ikrafttrædelsen af direktiv (EU) 2018/2001 (hvilket betyder, at områder til fremskyndelse af vedvarende energi skal udpeges senest den 20. februar 2026), og selv om disse områder til fremskyndelse af vedvarende energi kan udpeges tidligere, bør anvendelsen af artikel 5, stk. 1, i forordning (EU) 2022/2577 forlænges. En sådan forlængelse omfatter en målrettet ændring af anvendelsesområdet for artikel 5, stk. 1, i forordning (EU) 2022/2577, så det begrænses til de områder, der er udpeget i henhold til artikel 6 i forordning (EU) 2022/2577. En forlængelse af anvendelsen af nævnte forordnings artikel 5, stk. 1, sammen med anvendelsen af dens artikel 6 bør sikre, at der umiddelbart gælder en ambitiøs frist for udstedelse af tilladelser til repowering af projekter om vedvarende energi, der er beliggende i de særlige områder, som medlemsstaterne frivilligt har udpeget i henhold til forordning (EU) 2022/25 77, mens maksimumsfristerne for repowering af projekter om vedvarende energi i direktiv (EU) 2018/2001 finder anvendelse på andre områder. Dette er desuden i overensstemmelse med den sontring, der blev indført ved direktiv (EU) 2023/2413 mellem områder til fremskyndelse af vedvarende energi og områder, der ikke har en sådan status.
- 19) I henhold til artikel 6 i forordning (EU) 2022/2577 kan medlemsstaterne under visse betingelser, der skal sikre miljøbeskyttelsen, indføre undtagelser fra visse miljøvurderingsforpligtelser, der er fastsat i Unionens miljølovgivning, for projekter om vedvarende energi og for energilagringsprojekter og elnetprojekter, der er nødvendige for integrationen af vedvarende energi i elektricitetssystemet. Anvendelsen af artikel 6 i forordning (EU) 2022/2577 er en valgfri mulighed for medlemsstaterne. Nævnte artikel giver dem et effektivt redskab til at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi og tilhørende infrastrukturprojekter ved at sikre en nøje balance mellem behovet for at udbrede vedvarende energi i et meget højere tempo og behovet for at sikre beskyttelse af

miljømæssigt følsomme områder. Som forklaret i Kommissionens rapport har artikel 6 i forordning (EU) 2022/2577 fort til håndgribelige positive resultater både hvad angår antallet af vellykkede projekter om vedvarende energi og elnetprojekter, der er ved at blive gennemført, og hvad angår fremskyndelsespotentiallet og en kortere tilladelsesproces i de medlemsstater, der har gjort brug af den. Ifølge oplysningerne i Kommissionens rapport, der er baseret på skøn fra medlemsstaterne og interessenterne, vil fremskyndelsen kunne variere fra flere måneder til helt op til tre år for offshoreprojekter.

- 20) På grundlag af den dokumentation, der er samlet i Kommissionens rapport, synes det på baggrund af den særligt spændte forsyningssituation på energimarkederne nødvendigt at forlænge anvendelsen af artikel 6 i forordning (EU) 2022/2577 for at sikre en øjeblikkelig stærk fremskyndelse af projekter om vedvarende energi. Nævnte artikel kan og bør i en begrænset periode eksistere side om side med bestemmelserne i direktiv (EU) 2018/2001 om udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende energi og områder til net- og lagringsinfrastruktur, som er nødvendig for at integrere vedvarende energi i elektricitetssystemet, og er på ingen måde til hinder for udpegningen af sådanne områder.
- 21) I henhold til direktiv (EU) 2018/2001 skal medlemsstaterne udpege områder til fremskyndelse af vedvarende energi for en eller flere teknologier til vedvarende energi senest 27 måneder efter ikrafttrædelsen af direktiv (EU) 2023/2413. Selv om medlemsstaterne har kunnet udpege områder til fremskyndelse af vedvarende energi, siden direktiv (EU) 2023/2413 trådte i kraft, uden at afvente gennemførelsesfristen, kræver en sådan udpegning tid, og det forventes, at den vil tage længere tid, end hvad der er nødvendigt for at udpege de særlige områder for vedvarende energi eller netområder, der er omhandlet i artikel 6 i forordning (EU) 2022/2577. Nævnte artikel indeholder nemlig ikke noget krav om, at der på forhånd som led i planen for udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende energi fastsættes passende regler om effektive afbødende foranstaltninger, der skal vedtages med henblik på installation af anlæg til vedvarende energi og samplacerede energilagringsanlæg i disse områder, og den indfører ikke særlige procedurer, der skal følges i disse områder. For yderligere at lette gennemførelsen af projekter om vedvarende energi bør anvendelsen af artikel 6 i forordning (EU) 2022/2577 derfor midlertidigt forlænges, så medlemsstaterne kan udpege særlige områder på en strømlinet måde, uden at dette berører muligheden for sideløbende hermed at udpege områder til fremskyndelse af vedvarende energi i henhold til direktiv (EU) 2018/2001 for at sikre, at sådanne områder udpeges inden for den frist, der er fastsat i nævnte direktiv.
- 22) Direktiv (EU) 2018/2001 indeholder en bestemmelse, der giver medlemsstaterne mulighed for på visse betingelser at udpege områder for net- og lagringsinfrastruktur, der er nødvendig for at integrere vedvarende energi i elektricitets systemet. I betragtning af den frivillige karakter af artikel 6 i forordning (EU) 2022/2577 og artikel 15e i direktiv (EU) 2018/2001 er der ingen risiko for lovkonflikt, da medlemsstaterne kan beslutte, hvilken bestemmelse de vil anvende, eller endda kan beslutte at anvende begge bestemmelser, så længe nævnte forordning finder anvendelse, med henblik på sideløbende at udpege forskellige netområder i overensstemmelse med de respektive betingelser, der er fastsat i hver af disse retsakter.
- 23) Bestemmelserne i De Forenede Nationers økonomiske Kommission for Europas (UNECE's) konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet («Århuskonventionen») vedrørende adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet og navnlig medlemsstaternes forpligtelser vedrørende offentlig deltagelse samt adgang til klage og domstolsprøvelse finder fortsat anvendelse.

- 24) Princippet om energisolidaritet er et almindeligt princip i EU-retten, som finder anvendelse på alle medlemsstater. Ved gennemførelse af princippet om energisolidaritet giver de foreslåede foranstaltninger mulighed for grænseover skridende fordeling af virkningerne af en hurtigere udbredelse af projekter om vedvarende energi. Foranstaltningerne gælder for anlæg til vedvarende energi i medlemsstaterne og omfatter en bred vifte af projekter. I betragtning af graden af integration af Unionens energimarkeder bør en øget udbredelse af vedvarende energi i en medlemsstat også give andre medlemsstater fordele i form af forsyningssikkerhed og lavere priser. Dette bør medvirke til, at elektricitet fra vedvarende energikilder strømmer pø tværs af grænserne til det sted, hvor der er størst behov for den, og sikre, at elektricitet, der er produceret for lave omkostninger fra vedvarende energikilder, eksporteres til medlemsstater, hvor elproduktionen er dyrere. Desuden vil den nyinstallerede kapacitet inden for vedvarende energi i medlemsstaterne være med til at nedbringe den samlede gasefterspørgsel i Unionen.
- 25) I henhold til artikel 122, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) kan Rådet med forbehold af de øvrige procedurer i traktaterne på forslag af Kommissionen og i en ånd af solidaritet mellem medlemsstaterne vedtage foranstaltninger, der er afpasset efter den økonomiske situation, navnlig hvis der opstår alvorlige forsyningsvanskeligheder med hensyn til visse produkter, især på energiområdet. På baggrund af disse overvejelser udgør den presserende og stadig ustabile energisituation og det presserende behov for øjeblikkeligt at fremskynde udbredelsen af vedvarende energikilder som et middel til at afbøde de risici for Unionens energiforsyningssikkerhed og den volatilitet i energipriserne, der stadig hersker, en situation som beskrevet i artikel 122, stk. 1, i TEUF. Desuden er det nødvendigt at tage i betragtning, at Europa-Parlamentets mandat snart udløber, at det tager tid at vedtage lovgivning efter den almindelige lovgivningsprocedure, og at medlemsstaterne og investorerne har behov for forudsigelighed og retssikkerhed med hensyn til den retlige ramme. Som reaktion på den aktuelle situation er det nødvendigt at forlænge anvendelsen af visse bestemmelser i forordning (EU) 2022/2577 med et år samt tilføje en ny bestemmelse, og det er derfor berettiget at anvende artikel 12 2, stk. 1, i TEUF som retsgrundlag for nærværende forordning.
- 26) Behovet for handling er presserende, da forordning (EU) 2022/2577 ophører med at finde anvendelse den 30. juni 2024, og investorer og myndigheder er nødt til hurtigst muligt at få klarhed over, hvilke retlige rammer der gælder derefter, for at sikre deres investeringsbeslutninger og planlægge deres projekter i overensstemmelse hermed. Derfor bør der vedtages en retsakt om forlængelse af anvendelsen af nævnte forordning, nogle måneder for den ophører med at finde anvendelse. Da der indføres en ny bestemmelse, bør nærværende forordning desuden på grund af sagens hastende karakter træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- 27) Anvendelsen af de relevante bestemmelser bør forlænges midlertidigt, og disse bestemmelser bør sammen med den nye bestemmelse forblive i kraft indtil den 30. juni 2025.
- 28) Målet for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- 29) Forordning (EU) 2022/2577 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed -

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer af forordning (EU) 2022/2577

I forordning (EU) 2022/2577 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 2, affattes således:

»Denne forordning finder anvendelse på alle tilladelsesprocesser, der har en startdato inden for dens anvendelsesperiode, og berører ikke nationale bestemmelser, der fastsætter kortere frister end dem, der er fastsat i artikel 5, stk. 1.«

2) Artikel 3, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne sikrer for projekter, der er anerkendt som værende af væsentlig samfundsinteresse, at opførelse og drift af anlæg og installationer til produktion af energi fra vedvarende energikilder og udvikling af den tilhørende netinfrastruktur prioriteres i planlægnings- og tilladelsesprocessen, når retlige interesser afvejes i det enkelte tilfælde.

For så vidt angår artsbeskyttelse finder første afsnit kun anvendelse, såfremt og i det omfang der træffes passende artsbevarende foranstaltninger, som bidrager til opretholdelse eller genopretning af en gunstig bevaringsstatus for bestandene af den pågældende art, og der stilles tilstrækkelige finansielle ressourcer og områder til rådighed til dette formål.«

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 3a

Fravær af alternative eller tilfredsstillende løsninger

1. Når det med henblik på artikel 6, stk. 4, og artikel 16, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF, artikel 4, stk. 7, i direktiv 2000/60/EF og artikel 9, stk. 1, i direktiv 2009/147/EF vurderes, om der ikke findes noget tilfredsstillende alternativ til et projekt vedrørende et anlæg eller en installation til produktion af energi fra vedvarende energikilder og projektets tilslutning til nettet, kan denne betingelse anses for opfyldt, hvis der ikke findes nogen tilfredsstillende alternativ løsning, der kan opfylde det samme mål som det pågældende projekt, navnlig hvad angår udvikling af samme kapacitet inden for vedvarende energi ved hjælp af samme teknologi til vedvarende energi, inden for samme eller lignende tidshorisont, og uden at det medfører væsentligt højere omkostninger.

2. Når det med henblik på artikel 6, stk. 4, og artikel 16, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF, artikel 4, stk. 7, i direktiv 2000/60/EF og artikel 9, stk. 1, i direktiv 2009/147/EF vurderes, om der ikke findes noget tilfredsstillende alternativ til et netinfrastrukturprojekt, som er nødvendigt for at integrere vedvarende energikilder i elektricitets systemet, kan denne betingelse anses for opfyldt, hvis der ikke findes nogen tilfredsstillende alternativ løsning, der kan opfylde det samme mål som det pågældende projekt inden for samme eller lignende tidshorisont, og uden at det medfører væsentligt højere omkostninger.

3. Når medlemsstatene gennemfører kompensationsforanstaltninger for et projekt vedrørende et anlæg eller et anlæg til produktion af energi fra vedvarende energikilder og den tilhørende netinfrastruktur, der er nødvendig for at integrere vedvarende energikilder i elektricitetssystemet, jf. artikel 6, stk. 4, i direktiv 92/43/EØF, kan de tillade, at sådanne kompensationsforanstaltninger gennemføres sideløbende med gennemførelsen af projektet, medmindre der er klare beviser for, at et specifikt projekt uopretteligt vil påvirke de økologiske processer, der er afgørende for at opretholde lokalitetens struktur og funktioner, og vil bringe den globale sammenhæng i Natura 2000-nettet i fare, inden kompensationsforanstaltningerne er indført. Medlemsstaterne kan tillade, at disse kompensationsforanstaltninger tilpasses over tid, afhængigt af om de betydelige negative virkninger forventes at opstå på kort, mellemlang eller lang sigt.«

4) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

»1. Tilladelsesprocessen for repowering af projekter om vedvarende energi, der er beliggende i et særligt område for vedvarende energi eller et særligt netområde som omhandlet i artikel 6, herunder tilladelser til opgradering af de aktiver, der er nødvendige for projekternes tilslutning til nettet, hvis repowering resulterer i en kapacitetsforøgelse, må højst vare seks måneder, inklusive miljøkonsekvensvurderinger, hvis sådanne kræves i henhold til relevant lovgivning.«

5) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Tidsplaner for tilladelsesprocessen for repowering af kraftværker til vedvarende energi i særlige områder for vedvarende energi eller særlige netområder som omhandlet i artikel 6

Ved anvendelse af den frist, der er anført i artikel 5, stk. 1, medregnes følgende perioder ikke i denne frist, medmindre de falder sammen med tilladelsesprocessens andre administrative faser:

- a) den periode, i hvilken anlæggene, deres nettilslutninger, og med henblik på at sikre netstabilitet, -pålidelighed og -sikkerhed, den tilhørende nødvendige netinfrastruktur opføres eller får foretaget repowering, og
- b) den periode, der medgår til de administrative faser, der er nødvendige for væsentlige opgraderinger af nettet, som kræves for at sikre netstabilitet, -pålidelighed og -sikkerhed.«

6) I artikel 10 tilføjes følgende stykke:

»Artikel 1, artikel 2, nr. 1), artikel 3, stk. 2, artikel 3a, artikel 5, stk. 1, og artikel 6 og 8 finder dog anvendelse indtil den 30. juni 2025.«

Artikel 2

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning finder anvendelse fra den 1. juli 2024.

Artikel 1, nr. 3), finder dog anvendelse fra ikrafttrædelsesdatoen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 2023.

På Rådets vegne

P. NAVARRO RIOS

Formand

-
- ¹⁾ Rådets forordning (EU) 2022/2577 af 22. december 2022 om en ramme for fremskyndelse af udbredelsen af vedvarende energi (EUT L 335 af 29.12.2022, s. 36).
 - ²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652 (EUT L, 31.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj>).
 - ³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).
 - ⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energunionen og klimainsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).
 - ⁵⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).